

חמש יריות אקדה

שמו קץ לחיי

האיש שהפך אגדה

סחה רצה לצאת החוצה ולברר מה ארע. בוסקי תפס אותו בכתפו ואמר לו: "שב בשקט, זה לא עניין שלנו". אל בית החולים יוספטל הגיע מיקי אפרג'ן כשהוא שרוט בגבו מיריית אקדה. המיטרה שהועקה ניסתה להוציא לשואו מאפרג'ן מי ירה בו. ידידיו של בוסקי יודעים לספר כי ימים מספר קודם לכן קרא אליו בוסקי את אפרג'ן וצעיר אילתי נוסף והציע להם ל"העלם" למספר שברי עות, כי יש מי שמחפש אותם. השמועה בעיר מספרת כי שני אלה היו קשורים בצורה זו או אחרת למעצרו של שמעון ("כושי") רימון בגרמניה וכי חבריו של כושי הגיעו למסקנה כי היתה להם יד בהלשנה על כושי.

ניידות המיטרה שנזעקו בגלל היריות החלו לפטרל ברחובות אילת, בעיקר ליד הצמתים המרכזיות של שעות הבוקר הי מוקדמות, קפה פינתי והדראגסטור. סמוך לשעה שש יצאו בוסקי וחבורתו מהמועדון של יעקב כדי ללכת לביתם. עוד הם מתעכבים ליד המכוניות, ומשר חחים עם שלושה שוטרים שניסו באותה עת לגלות מי ירה באפרג'ן, הגיח ממורד הרחוב פילו.

בוסקי ראה את פילו ואת עיניו עם המבט המשונה. "תסתלק מכאן", הוא אמר לפילו והפנה את גבו. "אמא שלך הזדיינה עם ערבים", קרא לעברו פילו.

כל מי שנכח במקום קפא על עמדו. לא היה אחד שלא ידע כי הדבר המקודש ביותר לבוסקי הוא זכרה של אימו. תמונתה של האם ליוותה את בוסקי לכל מקום, והוא לא הפסיק לדבר עליה.

אולם בוסקי התאפק ולא השיב לפילו. באותו רגע כיוון פילו את אקדה הברטה שלו לעברו של בוסקי ופתח באש. נשמעו שלוש יריות בזו אחר זו. בוסקי קרס תחתיו ונפל על הכביש. שלושת השוטרים עמדו במרחק של כארבעה מטר מבוסקי ופילו. הם שלפו את אקדחיהם, אחזו אותם בשתי ידיים כמו סטארסקי והאץ' אך כיוונו אותם הצידה, דווקא לעבר ידידיו של בוסקי. שעמדו מהצד. פילו מיהר לעבר בוסקי המתבוסס בדמו. הוא ירה עוד שני כדורים אל עבר הגבר עצום הממדים ששכב על הכביש. נקישת האקדה הששית הוכיחה לכולם שאין לפילו יותר כדורים.

בוסקי

בליל חתונתו עם נעמי אדווה, שנערכה בחיפה. בוסקי ולדתו; תל-אביב, העיר בה בילה מיספר שנים וניסה להתאקלם היה דמות קלאסית של גברתן אליס, בעל נשמה בה; חיפה, העיר שבה היה יחד עם נעמי ואילת, העיר שם השתקט של ילד, והתפרסם בעיקר בארבע ערים בארץ: רחובות, עיר מור; לפני שנים. הוא כונה "המלך של אילת", ושם גם מצא את מותו.

הביריון בעב כלב הזזהב

א ירת כודה שבתה. אלפי אנשים ניצבו לאורך שדרת התמרים, החל מהשעה שלוש אחר הצהריים, כשהם ממר תיגים. מלבד רעש המכוניות החולפות כמעט ולא נשמע כל רחש, האנשים שוחחו זה עם זה בשקט. הילדים שהצטופפו היו גיבורי היום: "בוסקי היה החבר הכי טוב שלי", השוויץ ילד אחד בפני חברתו בת ה-6. "אבא שלי דיבר פעם עם בוסקי", השיבה לו הילדה.

לוא היה בוסקי עצמו מנסה, בעזרת הנימאי פרדריקו פליני, לביים את הלווייתו של בוסקי, הם לא היו מצליחים לעשות זאת בצורה יותר הולמת, מאשר ההלוויה ש' נערכה ביום הראשון האחרון, אלפי תושבי אילת שהצטופפו במדרכות שליד המסלול, בין בית החולים יוספטל לבין בית הקברות, הצטרפו למאות רבות של "אורחים" מתל-אביב וחיפה שבאו במטוסים ובמכוני ניזול לעיר הדרומית.

נראה כי כולם הגיעו בזמן להלוויה, מלבד בוסקי עצמו. ארונו שהיה צריך להגיע בטיסה מהמכון הפאטולוגי באביר כביר בשעה שלוש אחר הצהריים הגיע רק בשעה 5.30 לפנות ערב. מסע ההלוויה ההמוני יצא מבית החולים כאשר העיר כבר היתה שרויה בחשיכה. אורות המכוניות והתאורה שאולתרה בבית הקברות הפכו את ההלוויה למיוחדת במינה. מירי חדת כמו סיפור חייו ומותו של בוסקי תנאי "בוסקי" סחה.

שופט

האגרופים

ידי השישי האחרון, ליד קפה פינתי שבמרכז העיר היה ככל לילות השישי של בוסקי בשנים האחרונות, הוא עשה את חשבון הקופה במילק-באר שלו.

ניסיון ההתאבדות

בוסקי עם מרלן בליל נישואיהם. מאז נשא אותה לאשה נרגע, למרות פירסומים בעיתונים לא ניסתה מרלן, אשתו של בוסקי, להתאבד. בתמונה נראה ידידיו של בוסקי סחה ידעו לספר כי הפך לאדם מתון ושקט הרבה יותר.